

Ter herinnering aan
Hermine G.A. Egberink - Reinink

echtgenote van Gerrit Egberink

Ze werd geboren op 11 december 1921 te Losser. Op heel jonge leeftijd verloor ze haar moeder en kreeg zij de zorg over het gezin. Ze had graag door willen leren, maar die kans heeft ze niet gekregen.

Na de oorlog leerde ze Gerrit Egberink kennen, met wie ze trouwde op 13 november 1952. Ze gingen inwonen aan de Rossummerweg 56 in Oldenzaal bij opa, oma en twee schoonzussen Sien en Fien. Het huisje werd aardig vol, toen er ook nog zes kinderen bij kwamen. Zij zat daar niet mee. Ze hield van organiseren en zorgen voor anderen.

Op 17 oktober 1975 veranderde haar leven zeer ingrijpend. Haar man Gerrit kwam bij een noodlottig ongeval om het leven. Ze miste hem en zijn vermogen om te nuanceren heel erg. Ze stond er alleen voor. De balans was weg. Ze heeft het heel moeilijk gehad in deze jaren. Maar heel langzaam pakte ze de draad weer op. Zo werd ze huismeester in de avonden en weekenden van het serviceflat de Meijbree. Haar kwaliteiten kon ze hier goed laten zien. Voor veel bewoners was ze een betrokken maatschappelijk werkster.

Ze wist ook duidelijk wat ze wilde. Ze had heldere ideeën over de vraagstukken van het leven. Af en toe stond ze voor moeilijke beslissingen. Daar worstelde ze mee. Krachtig was dat ze uiteindelijk de buigzaamheid kon opbrengen om in gesprek te blijven met haar kinderen,

zodat een voor alle betrokkenen goede oplossing werd gevonden.

Veel steun heeft ze altijd gehad aan haar geloof. Een speciale band had ze met Maria. In vroegere jaren ging ze op bedevaart naar Kevelaer en later naar Lourdes. Eerst met de trein en later met het vliegtuig. Ze genoot van de bezoeken aan de grot van Bernadette, maar ook van een gezellig avondje op een terras. Ze kwam altijd opgewekt en gesterkt weer terug.

Toen haar kinderen het huis uit waren, ging ze wonen in het mooi verbouwde ouderlijk huis aan de Kruisstraat. Ze had het daar naar haar zin. Ze genoot van de kleine dingen. En ondanks dat haar kinderen volwassen waren, bleven er de grote en kleine zorgen.

Na een aantal jaren werden haar geestelijke en lichamelijke vermogens minder. Daarom verhuisde ze in 2003 naar het Verzorgingshuis Gereia in Oldenzaal. Daar werd ze de laatste jaren van haar leven met zorg en liefde verzorgd.

Op eerste Paasdag 2007 is ze overleden. Ze is nu weer bij haar man Gerrit. Ze hebben elkaar vast heel veel te vertellen. Wij blijven achter met heel veel goede herinneringen. We zijn dankbaar voor alles wat ze voor ons heeft betekend.

*Voor uw bliken van medeleven bij het overlijden
van onze moeder en oma betuigen wij u onze
oprechte dank.*

Kinderen en kleinkinderen.

Oldenzaal, 13 april 2007